

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

சவ்வாது மலை பழங்குடி மக்களின் வாய்மொழிப் பாடல்கள்

பெ. இராமஜெயம்

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்மொழித் துறை,

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

மெரினா வளாகம் சென்னை 05

முன்னுரை

கிழக்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதியாக சவ்வாதுமலை விளங்குகிறது. திருப்பத்தூர் மாவட்டம், திருப்பத்தூர் வட்டத்திற்கு உட்பட்ட 36 கிராமங்கள் மட்டுமே இம்மலையில் அடங்கும். தாய்வழி மரபை பின்பற்றும் தொல்குடிமக்களே இன்றைய மலையக பழங்குடியின மக்கள்.

தொட்டில் தொடங்கி சுடுகாடு வரை பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதன் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பாடிக்கொண்டே இருக்கிறான் மனிதனுக்கும் இசைக்கும் நெருங்கியத் தொடர்பு உண்டு என்பதை நம்மால் அறிய முடியும் அறிவியல் வளர்ச்சியால் எத்தனையோ முன்னேற்றங்கள் ஊடுருவிய போதிலும், மலையில் வாழும் பாமரமக்கள் படிப்பறியா மக்கள் தம் வாழ்வியலை கட்டிக்காத்து வருகின்றனர். அவர்கள் பாடும் அனைத்துப் பாடல்களும் எதார்த்தமானவை. அவர்கள் உள்ளத்திலும் உணர்ச்சியிகளிலும்

வெளிப்படும் வாய்மொழிப்பாடல்கள் வயலெல்லாம் பாய்ந்து வளம் தந்தது. எனவே, பாமர

பழங்குடி மக்கள் பாடிய பாடல்கள் இடம் பெற்றிருப்பதை இக்கட்டுரைவழி உணரலாம்.

பழங்குடிகளின் வரலாறு

காட்டுமிராண்டிகள், ஆதிவாசிகள், பழங்குடிகள், பழையமரபினர் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தினர் என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்ட மக்களே சவ்வாதுமலை பழங்குடியின மக்கள் நம் முன்னோர்களின் வாழ்க்கையை நினைவு படுத்துபவர்கள் என்றும் கூறலாம் பழங்குடி மக்கள் பற்றிய ஆய்வு இன்று கவனம் செலுத்தும் துறையாக மாறிவருகிறது. இந்தியாவில் 1816ஆம் ஆண்டிலேயே தமிழகத்தில் வாழ்ந்த பழங்குடி மக்களைப் பற்றிய ஆய்வை ஐரோப்பியாவிலிருந்து வந்திருந்த மெக்கன்சி தொடங்கி வைத்தார்.

பழங்குடி மக்களின் மரபு

பழங்குடி மக்களின் குரல் இனிமையும், பாடல்களைப் பாடும் பழக்கமும் உடையவர்களே சவ்வாதுமலைவாழ் பழங்குடி மக்கள் பாடல்களைத் தங்களது உள்ளத்தில் பதிவு செய்து கொள்வார்கள். மரபு வழி என்பதால், முன்னோர் பாடியதைப் பின்பற்றி அக்குடும்பத்திலோ உறவிலோ, குடியிலோ உள்ளவர் யாரேனும் பாடல்களைப் பாடிப் பாடி மனனம் செய்து கொள்வர் அப்பாடல்கள் மறைவதில்லை. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் வாய்மொழிப் பாடல்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஓலைச் சுவடியும், அச்சுக் கலையும் இல்லாத காலத்தில் காற்றில் கலந்த கவிதைகளாக இப்பாடல்கள் விளங்கின. ஒருவர் பாடியதைப் போன்றே அடுத்தவர் பாடினாலும், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் கற்பனைத் திறத்திற்கும் நயத்திற்கும் ஏற்பப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

இவ்வாறு நாட்டுப்புற மக்களே நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் படைப்பாளர்கள் என்று கூற வேண்டும். இப்பாடல்கள் கூட்டு முயற்சியில் உருவானவை. மேலும் மரபு வழியாகப் பரவும் பாரம்பரியச் சிறப்பினையும், போக்கினையும் கொண்டவை. இப்பாடல்களை இன்னார் தான் பாடவேண்டும். இப்படித்தான் பாடவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு கிடையாது.

பழங்குடிகளின் வாய்மொழி

ஏட்டிலக்கியத்திற்கு முன்னோடியாகத் திகழ்வது பழங்குடி மக்களின் வாய்மொழி இலக்கியங்களே. ஏட்டில் எழுதாத பாமரமக்களின் வழுவியலை நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. தொட்டில் தொடங்கி சுடுகாடு வரை பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை மனிதன் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் மனிதன் பாடிக்கொண்டே இருகிறான் மனிதனுக்கும் இசைக்கும் நெருங்கியத் தொடர்பு உண்டு என்பதை நம்மால் அறிய முடியும்.

"பாடறியேன் படிப்பறியேன் பள்ளிக்கூடம் நானறியேன்

எடறியேன் எழுத்தறியேன் எட்டுவகை நானறியேன்"

என்ற திரையிசைப்பாடல் படிப்பறிவில்லாத பாமரமக்களின் வழுவியலைக் காட்டுகிறது.

தாலாட்டுப் பாடல்

தாலாட்டு என்ற சொல் தால்+ஆட்டு என்று பிறந்திருக்கலாம் தால் என்றால் நாக்கு என்று பொருள் நாவை அசைத்துப் பாடுவதால் தாலாட்டு என்ற பெயர் பெற்றிருக்கலாம் மேலும் தால் என்பதற்கு தொட்டில் என்றும் பொருளுண்டு தாலாட்டுப் பாடல்கள் பழங்குடி மக்களின் வாழ்கையோடும் உணர்வுகளோடும் பின்னிப் பிணைந்தது தாலாட்டு குழந்தை வளர்ப்பில் முதன்மையுற்று விளங்குபவர்கள் பெண்களே ஆகையால் அவர்களே தாலாட்டுப்பாடும் ஆற்றலும் அனுபவமும் உடையவர்களாக திகழ்கின்றனர்.

"பச்சை இலுப்பை வேட்டி

பவளக்கால் தொட்டிலிட்டு

பவளக்கால் தொட்டிலிலே

பாலகனே நீயுரங்கு"

என்ற இத்தாலாட்டுப்பாடலின் இசையில் மயங்கிய குழந்தை மெய்மறந்து தூங்குகின்றன.

விளையாட்டுப் பாடல்

விளையாட்டு என்றால் மகிழ்வூட்டும் செயல் என்றும் விரைவியக்கம், என்றும் பொருள்படும் விளை என்றால் விருப்பம் எனப்பொருள் கொண்டு விரும்பியாடும் ஆடுவது விளையாட்டு என்றும் குறிப்பிடுகிறார் தேவநேயப்பாவாணர் ஒரு சமுதாயத்தின் நாகரிகம், பண்பாடு, மொழி எவ்வளவு தொன்மை வாய்ந்ததோ அதுபோல தான் விளையாட்டும்

தொன்மை வாய்ந்தது. மனிதன் முதன்முதலில் இயற்கையுடனும், விலங்குகலுடனும் மனிதன் போராட வேண்டி நிலை இருந்தது இந்நிலையில் மனிதனிடம் விளையாட்டுகள் தோன்றின. கூட்டுப்பாடல்

"ஒரு குடம் தண்ணி ஊத்தி

ஒரே பூ பூத்ததாம்

இரண்டு குடம் தண்ணி ஊத்தி

பத்துக்குடம் தண்ணி ஊத்தி

பத்துப்பூ பூத்ததாம்"

என்ற இப்பாடல் ஒற்றுமையையும் அன்பையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

காதல் படல்

ஆணும் பெண்ணும் மனதால் ஒன்றுபடுவதே காதல் காதல் என்றால் அன்பு நாட்டுப்புறக் காதல் இயற்கையானது. யதார்த்தமானது. எத்தகைய கற்பனைக்கும் இடமில்லாதது. தங்களுடைய காதலை மிக எளிமையாகவும், தாங்கள் அறிந்த பொருள்களை உவமையாக்கியும் கூறிவிடுகின்றனர். அதில் அம்மக்களின் உள்ள உணர்வு அழகாக வெளிப்படுகிறது. காதலைக் குறிக்க நட்பு, பற்று, தொடர்பு அன்பு என்றும் பலச் சொற்கள் உண்டு காலங்காலமாக காதல் பாடல்கள் வாழ்ந்து வருவதை நம்மால் காணமுடிகிறது.

"எள்ளு கட்டு ஓரத்தில புல்லுகட்ட போர பொண்ணே

உன்ன மல்லுகட்டி நான் இழுப்பேன் சோம சுந்திரமே

அடி மாமிமொவ நீயல்லவா கண்ணகி சுந்திரமே"

என்ற பாடல் மாமன் மகனுக்குப் பாடும் காதல் பாடல்.

கும்மிப்பாடல்

சவ்வாது மலை பழங்குடி மக்கள் முக்கியமாக பொங்கல் விழாவின் போது அனைவரும் ஒன்று கூடி கூட்டாமாக சேர்ந்து இரவு நேரங்களில் மட்டுமே கும்மி பாடல் பாடுவார்கள் பெண்கள் கைகொட்டி வலதுகாலை முன் வைத்து குனிந்து இருகைகளையும் கொட்டி இடது காலைப் பக்கவாட்டில் நகர்த்தி வலதுகாலை பின் இழுத்து நிமிர்ந்துக் கொண்டு கும்மி பாடலைப் பாடுபாடுகின்றனர்.

"குப்பிலோ ஆத்து சம்பா நெல்லேடுத்தோம்
அழகு சம்பா நெல்லருத்தோம் குப்பிலோ
குப்பிலோ நாங்க கொத்துசம்பா நெல்லேடுத்தோம்
கொடகு சம்பா நெல்லேடுத்தோம் குப்பிலோ"

என்ற பாடல் புல் வகையில் விளையும் நெல் வகையை எடுக்கும் பாடலாகும்.

"குப்பிலோ நாங்க உரலுல குத்துனால
ஒன்னு ரெண்டா போகும்மெண்டு குப்பிலோ"

பழங்குடி மக்களின் பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றாக உரல் மற்றும் உலக்கையில் போட்டு குத்துகின்றனர் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

ஒப்பாரிப் பாடல்

வாய்மொழி பாடல்களில் ஒப்பாரி மிக முக்கியமானவையாகும் இவ்விசை மனிதன் வாழ்வியலைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. இறந்தவர்களுக்காக வாருந்தி பாடுகின்றனர். துக்கத்தின் வெளிப்பாடே அழகை மன அமைதிக்காகவும் ஆறுதலுக்காகவும் புலம்புகின்றனர் துயரத்தை தாங்கிக் கொள்ள இயலாத இம்மக்கள் ஒப்பாரிப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர் இறந்தவர்களை நினைத்து அவர்கள் மீது பாடப்படும் பாடல் ஒப்பாரி இதனை கையறுநிலை என்று சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றனர்.

"இளவே இழவே அசைவே அழகை வறுமையென
விளியில் கொள்கை அழகை நான்கே"

என்று தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

"இன்னக்கி கடுகு உருண்டு வரும்
கடுகு உருண்டு வரும்
காரவண்டி முன்னவரும்
இன்னக்கி கரரவண்டி நிருத்திடுங்க
உன்கால் அழகை பாக்கனுங்க"

கடைசியாக ஒரு முறையாவது உன்னைப்பார்க்க வேண்டும் எனத் துடிக்கும் பாடல்.

"நான் எங்கே கண்டு உனைத் தெடுவனோ
உன் திருமுகத்தை நானும் காணவேணும்"

உன்னை இனிமேல் எங்குப்போய் நான் தேடுவது என புலம்பும் பாடல்.

முடிவுரை

வரிவடிவ இலக்கியத்திற்குப் பெருமையும் வாழ்வும் தந்தவை வாய்மொழி இலக்கியங்களே. வாய்மொழி இலக்கியம் இப்பாடல் யதார்த்தமானது. மனதிலே பட்டதை மறைக்காமல் சொல்வது உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை அப்படியே வெளிப்படுத்துவது. மேலும் வரிவடிவத்திற்கு வாழ்வு தருபவை "வாய்மொழி இலக்கியக் கூறுகளே" என்றால் அது மிகையாகாது. உண்மையான மக்களின் வாழ்க்கையைத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தும் நாட்டுப்புறக் கூறுகள் ஏட்டிலக்கியத்தில் இடம்பெறும்போதுதான் ஏட்டிலக்கியமும் வாழும் வாய்மொழி இலக்கியமும் வாழும். இவ்வாறு பழங்குடி மக்களே நாட்டுப்புற இலக்கியத்தின் படைப்பாளர்கள் என்று கூற வேண்டும்.

துணைநூற்பட்டியல்

1. ஆறா ராமநாதன் - நாட்டுப்புற கலைகள்
சிங்கர் பாரிமுனை சென்னை
2. பக்தவத்சல பாரதி - தமிழகப் பழங்குடிகள்
கருப்பூர் சாலை புத்தநாத்தம் திருச்சி
3. எட்கர் தர்ஸ்டன் - தமிழகத் தொல்குடிகள்
- அடையாளம் வெளியீடு கருப்பூர் சாலை
புத்தநாத்தம் திருச்சி
4. முனைவர் வே நிர்மலர் செல்வி - வாழ்வியல் நம்பிக்கைகள்
காவியா வெளியீடு கோடம்பாக்கம்
சென்னை
5. டாக்டர் விஜயலட்சுமி - நாட்டுப்புறவியல்
சாந்தா பதிப்பகம் சென்னை